

करं रिक्तासु पञ्चालया । एतेषु श्रुतिगारुणादतिविशा-
खोऽग्नि भौमं विना बीजोप्तिर्गदिता शुभा त्वगुभतोऽष्टा-
म्नीन्दुरामेन्द्रः । रामेन्द्रग्नियुग न्यसक्तु भकराण्यु-
पौ हलेऽर्कोज्जिताद्वाद्रामादनयाऽभानि सुनिभिः
प्रोक्तान्यसत्त्वानि च” मू०
“मूलविशाखामघाभिः चरध्रुवस्तुतिप्रैश्च एकोनविं-
शतिनक्षत्रैर्हलप्रवहणं हलप्रवृत्तिं कुर्यात् यदाह
नारदः “स्तुध्रुवक्षिप्रचरविशाखापिहभेषु च ।
हलप्रयाहं प्रथमं विदध्यान्मूलभे द्वयैः” । विशेषमाह
श्रीपतिः “स्तुध्रुवक्षिप्रचरेषु मूले सधाविशाखासहितेषु
भेषु । हलप्रयाहं प्रथमं विदध्याक्षीरोगसम्भ्रान्त
सौरभेयैः” । नीरोगाः पीडारहिता सुष्का दृषणा-
क्षैरन्विता ये सौरभेया दृषासौ विदध्यादित्यर्थः ।
उक्तञ्चैतत् दृषाणां दृषणास्तु फलरूपा अतस्तादृ-
शैर्दृषैः कृतं कर्षणं सफलं स्यात् चूर्चितदृषणै-
र्दृषैः कृतं कर्षणं निष्फलमेव भवति । तथाऽर्कं सूर्य-
वारं शनिवारं विना लङ्कान्यवारेषु चन्द्रमङ्गलबुध
दृष्टस्यतिशुक्रवारेषु हलप्रवहणं शुभम् । उक्तञ्च
व्यवहारतत्त्वे “पूर्वाद्दीग्यमाग्निभेऽर्कयमथोरिक्तासु
नेष्टा क्षप्रिरिति” । अथ सामान्यतोलग्नशुद्धिः
तत्र पापमहैर्हर्षितबलैर्निर्वलैरुपलक्षिते लग्ने विधौ
चन्द्रे शुक्रे मांसले बलिनि पुटे उदित इत्यर्थः । तत्र
विधौ चन्द्रे जलमृहे जलराशिस्थे सति देवगुरौ लग्न-
स्थे च सति हलप्रवहणं शुभम् । उक्तञ्च रक्तमाला-
याम् “शक्तिशालिनि सितेऽथ शीतगौ दुर्बलैरसि-
तभौमभास्कारैः । आश्रिते शशिनि वारिभोदये लग्न-
वर्त्तिनि गुरौ क्षप्रिक्रिया” । कश्यपोऽपि “गुरौ लग्नगते
शुक्रे बलिन्यापोदये विधौ । शस्ता क्षप्रिक्रिया तत्र दुर्बलैः
क्रूरखेचरैः” । अथ विशेषतो लग्नशुद्धिः तत्र सिंहे
घटे कुम्भे कर्के अजे भेषे एण मकरे घटे तुलायाम्
एण लग्नेषु क्षप्रिकर्म न शस्तं यतस्तत्त्वयकरं पीडाकरं
तथा रिक्तासु चतुर्थीनवमीचतुर्दशीषु पञ्चाश्र चयकरं
तथागज्जोऽतुक्तसमुच्चयार्थस्तेनादस्यामपि न शस्तं
क्षप्रिकर्म । उक्तञ्च ज्योतिःसारसागरे “भेषलग्ने प-
शून् हन्ति कर्कटे जलजन्मयम् । सिंहे सस्यभयं घेयं
तुलायां हलसंचयः । मकरे सस्यनाशः स्यात्कुम्भे चौर-
भयनया । हन्यष्टमी बलीवर्दानी नवमी सस्यघातिनी ।
षष्ठी च कीटजननी पशून् हन्ति चतुर्दशी” । चतुर्थ्याम-

पीदं फलं ध्येयम् । अथ बीजोप्तिरुर्त्त फणिचक्र-
हलचक्राणि शार्दूलविक्रीडितेनाह एतेष्विति ।
श्रुतिः श्रवणः वारुणं शततारका अदितिः पुनर्वसुः
विशाखा प्रसिद्धा एतैरुड्भिर्नक्षत्रैर्विनैतेषु पूर्वोक्तन-
क्षत्रेषु मूलमवाध्रुवस्तुतिप्रधनिष्ठास्तीषु पञ्चदश-
नक्षत्रेषु बीजोप्तिर्नीजवपनं शुभम् । उक्तं च रत्न-
मालायाम् “हस्ताश्रिपुष्योत्तररोहिणीषु चित्तासु
राधास्तुतयेतीषु । स्तातीधनिष्ठासु मघासु मूले बीजो-
प्तिरुत्कटफलप्रदा” । वसिष्ठे नाथे तावन्त्येव नक्ष-
त्राण्युक्तानि “धातृघृये वौषेपपैतृष्ये हस्ततये त्वृ-
क्षरमैत्रभेषु । पौष्णे धनिष्ठास्य वाश्विनीषु बीजोप्ति-
रुत्कटफलप्रदा स्यादिति” । कौणपोमूलम् नारदेनाप्यु-
क्तानि “स्तुध्रुवक्षिप्रभेषु पितृवायुवस्तुदुषु । समूलभेषु
बीजोप्तिरत्युत्कटफलप्रदा” । कश्यपेनापि वसुवायुभनै-
र्दृष्टक्षिप्रध्रुवस्तुदुषु । सीतां ऋत्वाथ बीजोप्तिरत्युत्-
कटफलप्रदा” । अत्र मवा नोक्ता अत्र भौमोरङ्गल-
वारोनिषिद्धः अर्थात् सूर्यचन्द्रबुधगुरुशुक्रशनीनां वारेषु
बीजोप्तिःशुभा । नेष्टा क्षप्रिरित्यतो नकारोऽज्ञातुवर्त्तने
तेन बीजोप्तिर्नष्टेत्यर्थः । अत्र कालविशेषनिषेधोराज
मार्तण्डे “रयौ रौद्रादप्यादस्येभूमेः संजायत रजः ।
तस्माद्दिनत्रयं तत्र योजवापं परित्यजेदिति । अथ बी-
जोप्तिौ फणिचक्रसूच्यते । अगुभतो न विद्यन्ते गावः कि-
रणायास्यासादयुः यस्य स्वरूपाभावः । तस्य कुतस्तरां
किरणाः तादृशोऽगूराकुस्तस्य भं नक्षत्र तस्मादित्यर्थः रा-
हृषिष्ठितनक्षत्रादौ भानि अचन्तसमीचीनानि, ततस्त्री-
णि शुभानि, तत एकमशुभं ततस्त्रीणि शुभानि ततोऽप्ये-
कमशुभं ततस्त्रीणि शुभानि ततोऽप्येकमशुभं ततस्त्रीणि
शुभानि ततश्चत्वार्यशुभानि । एवं बीजोप्तिौ सप्तविंशति
नक्षत्राणां शुभाशुभत्वभुक्तं उक्तञ्च नारदेन भवेद्भवि-
तयं भूषिधान्यनाशाय राक्षभात् । गले त्रयं कज्ज-
लाय दृश्ये द्वादशोदरे । निम्नगडुलत्वं लाङ्गूले भ-
वत्तदयमीरितम् । नाशोवह्निःपक्ष्मे स्याद्बीजोप्तिायिति
चिन्तयेदिति” । राक्षस्येक्षिन्मृत्तेऽस्ति तस्माच्चत्वार्ययं भूषि-
मस्तके स्थाप्य धान्यनाशकरं भवति । ततस्त्रयं गले स्थाप्यं
कज्जलाय श्यामिकासम्पादकं स्यात् । ततो द्वादश भानि
वह्निर्नक्षत्ररहितानि उदरे स्थाप्यानि तानि धान्यदृश्ये स्युः
ततो नक्षत्रचतुष्टयं पुच्छे निस्तन्दुलत्वकरं स्यात् ततोऽ
वशिष्टं वह्निर्नक्षत्रपञ्चकं धान्यनाशकरं स्यात् । रत्न-